

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce L. D., zastoupeného JUDr. Miroslavem Nyplem, advokátem se sídlem v Hradci Králové, Dukelská 15, proti žalovanému Finančnímu ředitelství v Hradci Králové, se sídlem Horova 17, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2005, čj. 2848/150/2005-Šj, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 2. 2006, čj. 31 Ca 367/2005 - 23,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 2. 2006, čj. 31 Ca 367/2005 – 23, se zrušuje a věc se vrací tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení výše označeného usnesení, kterým bylo zastaveno řízení o žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2005, čj. 2848/150/2005-Šj. Důvodem, pro který krajský soud řízení o žalobě zastavil, bylo nezaplacení soudního poplatku ve stanovené lhůtě.

Stěžovatel napadl usnesení krajského soudu o zastavení řízení včasnou kasační stížností, v níž uplatňuje důvod dle ust. § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“).

Stěžovatel uvedl, že krajský soud vyzval právního zástupce žalobce k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč ve lhůtě dvou týdnů od doručení výzvy. Tuto výzvu však adresoval právnímu zástupci žalobce, a nikoliv žalobci samotnému. Mezi zástupcem a stěžovatelem přitom neexistovala smlouva o tom, že zástupce soudní poplatek uhradí. V tomto bodě stěžovatel nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí krajského soudu, které vychází mimo jiné i z právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveném

v rozsudku 2 Afs 187/2004; podle něho postačuje doručení výzvy k zaplacení poplatku zástupci účastníka s tím, že účastník má i podle soudního řádu správního možnost dodatečného splnění poplatkové povinnosti. Se závěry učiněnými Nejvyšším správním soudem ve výše uvedeném rozhodnutí nesouhlasí. Stěžovatel se neztotožňuje se způsobem interpretace nálezu Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 671/02 – tedy že postačuje doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku zástupci účastníka řízení s tím, že účastník řízení má podle soudního řádu správního možnost dodatečného splnění poplatkové povinnosti. Je přesvědčen, že v řízení podle soudního řádu správního nemá možnost dodatečně splnit poplatkovou povinnost. Soud nepřihlédl k tomu, že rozhodnutí o zastavení řízení ve správním soudnictví nabývá právní moci jeho doručením zástupci účastníka řízení, na rozdíl od řízení podle občanského soudního řádu, kde proti takovému usnesení je možné podat odvolání.

Stěžovatel nadto uvádí, že soudní poplatek uhradil v den, kdy bylo doručeno usnesení o zastavení řízení. Ve skutečnosti byl tedy soudní poplatek uhrazen, byť zřejmě v poslední možný den. Dle názoru stěžovatele je v takovém případě obtížné určit, zda rozhodnutí o zastavení řízení nabylo právní moci dříve, či později, než došlo k zaplacení. V takovém případě, dle názoru stěžovatele, je namísto za použití zásady „in dubio mitius“ předpokládat spíše, že k zaplacení došlo včas. Stěžovatel s odkazem na výše uvedené navrhuje, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení o zastavení řízení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že se ztotožňuje se závěry krajského soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Nejvyšší správní soud na základě kasační stížnosti přezkoumal napadené rozhodnutí krajského soudu v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel v podané kasační stížnosti.

Z obsahu soudního spisu se podává, že stěžovatel podal dne 19. 12. 2005 ke Krajskému soudu v Hradci Králové žalobu, kterou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2005, čj. 2848/150/2005-Šj. Protože s podáním žaloby nebyla současně splněna poplatková povinnost, vyzval krajský soud usnesením ze dne 22. 12. 2005, čj. 31 Ca 367/2005 - 16 zástupce stěžovatele k zaplacení soudního poplatku ve výši 2000 Kč, k tomu mu stanovil lhůtu 2 týdnů od doručení usnesení.; současně byl stěžovatel upozorněn, že řízení bude v případě nesplnění výzvy zastaveno. Lhůta pro splnění poplatkové povinnosti uplynula dnem 16. 1. 2006. V této lhůtě nebyl poplatek uhrazen, krajský soud dne 1. 2. 2006 usnesením čj. 31 Ca 367/2005 - 23 řízení zastavil. Usnesení bylo doručeno právnímu zástupci dne 7. 2. 2006 a téhož dne nabylo právní moci. Stěžovatel uhradil téhož dne soudní poplatek v kolkových známkách (č. l. 25).

Nejvyšší správní soud předesílá, že obdobnou otázkou se zabýval v rozsudku ze dne 29. 3. 2007, čj. 5 Afs 112/2006 - 41. V tomto rozhodnutí se především vypořádal s tím, zda zaplacení soudního poplatku je úkonem, který má účastník vykonat osobně, či je přípustné, aby poplatek zaplatil i účastníkův zástupce; Dále posuzoval, zda ke zrušení usnesení o zastavení řízení (§ 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích)

má dojít i tehdy, pokud poplatek byl prokazatelně zaplacen dne, kdy toto usnesení nabylo právní moci (bylo doručeno všem účastníkům řízení).

Protože se jednalo o věc se stejnými rozhodnými skutkovými okolnostmi i právními otázkami, navíc pak se shodnými účastníky řízení, je možno na tento rozsudek plně odkázat. Za této situace soud ani v této (nyní projednávané věci) neshledal důvod od těchto úvah a závěrů se odchýlit. Proto Nejvyšší správní soud i usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 1. 2. 2006, čj. 31 Ca 367/2005 - 23 zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí o věci samé (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud ve věci v souladu s ustanovením § 109 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval bez nařízení jednání.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. října 2007

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu